

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **F.B.**, zastoupeného Mgr. Evou Budínovou, advokátkou se sídlem Frýdek-Místek, Dobrovského 724, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21.12.2010 č.j. MSK 183109/2010, ve věci účastenství v řízení o umístění stavby,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku (dále jen stavební úřad) ze dne 29.9.2010 č.j. MMFM 127085/2010 a řízení ve věci tohoto usnesení bylo zastaveno.

V žalobě uvedl, že stavební úřad rozhodl o umístění stavby k žádosti J. G., poté žalobce požádal, aby byl přibrán do tohoto řízení jako účastník. Stavební úřad rozhodl, že žalobce není účastníkem řízení, žalobce se odvolal a žalovaný zrušil rozhodnutí stavebního úřadu a řízení o účastenství zastavil. Tím však žalovaný znemožnil žalobci podat odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby : v době, kdy žalobce žádal o účastenství, nebylo rozhodnutí o umístění stavby ještě pravomocné.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobce požádal o účastenství dne 22.9.2010, tedy v době, kdy již nebylo vedeno řízení o umístění stavby, neboť ve věci bylo dne 17.9.2010 meritorně rozhodnuto. Stavební úřad tedy neměl vydávat rozhodnutí o účastenství žalobce.

K žalobě se vyjádřila osoba zúčastněná na řízení – J. G. – tak, že žalobce jen podal návrh, aby byl účastníkem řízení, nijak nezasáhl do běhu odvolací lhůty meritorního rozhodnutí. Žalobci nic nebránilo v tom, aby podal odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby, zvolil však jinou cestu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že stavební úřad rozhodl dne 10.9.2010 (vypraveno 17.9.2010) o umístění stavby žadatelky J. G., žalobce není uveden jako účastník tohoto řízení. Dne 22.9.2010 se zástupkyně žalobce dostavila na stavební úřad s požadavkem, aby byl žalobce přibrán jako účastník územního řízení o umístění stavby žadatelky J. G., když je vlastníkem pozemku, který by mohl být dotčen stavbou, a to zvýšením prašnosti, hlučnosti, stíněním a žalobce by přišel o jediný zdroj pitné vody. Stavební úřad rozhodl dne 29.9.2010 tak, že žalobce není účastníkem výše uvedeného územního řízení, proti tomu se žalobce odvolal. Žalovaný rozhodnutím ze dne 21.12.2010 zrušil usnesení stavebního úřadu ze dne 29.9.2010 a řízení zastavil podle § 90 odst.1 písm.a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád). S poukazem na § 28 odst.1 správního řádu uvedl, že účastenství se lze domáhat pouze za předpokladu, že je vedeno nějaké řízení, tj. v průběhu takového řízení, nikoli v případě, že ve věci již bylo meritorně rozhodnuto. Osoba, která se účastenství domáhala, již nemůže uplatňovat námitky k řízení, nemůže již do řízení zasahovat, a rozhodovat o jejím účastenství je tak nadbytečné.

Předmětem přezkumu soudem je zde pouze otázka, zda byl žalobce zkrácen na svých právech rozhodnutím žalovaného, který zastavil řízení o účastenství žalobce.

Účastenství ve správním řízení je nynějším správním řádem pojímáno ryze materiálně. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) v rozsudku ze dne 16.12.2010 č.j. 1 As 61/2010-98, *„je třeba poukázat na zásadní rozdíl mezi § 14 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb. (starý správní řád) a § 28 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. (nový správní řád). Ustanovení § 14 odst. 1 starého správního řádu přiznávalo postavení účastníka řízení každému, kdo tvrdil, že bude rozhodnutím přímo dotčen na svých právech, a to až do doby, než se prokázal opak. Postavení účastníka řízení tak mohl získat kdokoliv jen na základě svého tvrzení, že se považuje za účastníka,*

ačkoliv bylo zjevné, že jím být nemůže. O vyloučení takového účastníka z řízení bylo třeba vydat správní rozhodnutí, důkazní břemeno spočívalo na správním orgánu (jedná se o tzv. procesní pojetí účastenství, viz rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2008, čj. 2 As 12/2008-63). Nový správní řád plně spočívá na materiálním pojetí účastenství, pro nějž není rozhodné, zda správní orgán s určitou osobu jedná jako s účastníkem řízení, či zda určitá osoba tvrdí, že je účastníkem řízení. Relevantní je pouze naplnění kritérií dle § 27 (viz Vedral, J. Správní řád. Komentář. Praha: BOVA POLYGON, 2006, s. 223 – 224).“

Na to logicky navazuje také konstrukce § 84 správního řádu, tedy postup v případě tzv. opomenutého účastníka : Osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.

Zjednodušeně řečeno, taková osoba podá odvolání a odvolací orgán zkoumá otázku jeho účastenství v rámci tohoto odvolacího řízení. Pokud tedy stavební úřad rozhodoval o účastenství žalobce v době, kdy již bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu 1. stupně ve věci samé, posoudil žalovaný situaci správně, když takové – ryze formální – rozhodnutí zrušil a řízení o účastenství zastavil. Žalobce tím nebyl zkrácen na svém právu podat odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby. Žalobce konec konců uvedl do protokolu dne 22.9.2010 své konkrétní námitky ve věci umístění stavby, takže bude na správních orgánech, aby tento úkon žalobce řádně a komplexně vyhodnotily. To je však již nad rámec přezkoumávané otázky, kterou řešil soud v tomto řízení.

Žaloba byla tedy zamítnuta podle § 78 odst. 7 s.ř.s. pro nedůvodnost.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

O náhradě nákladů řízení osoby na řízení zúčastněné bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 5 s.ř.s., když jí soud v řízení neuložil žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 26. dubna 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu